Annus I - Vol. I Die 15 Martii 1909 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

LITTERAE APOSTOLICAE

I

EPISCOPO NOLANO DATUR FACULTAS TRANSFERENDI NOLAM CORPUS S. PAULINI EPISCOPI, EIUSQUE FESTUM EVEHITUR AD RITUM DUPLICEM MINOREM IN UNIVERSA ECCLESIA.

PIUS PP. X

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Sanctos inter Antistites et Confessores, quorum gloriosis fastis Nolana dioecesis et felix Campania nobilitatur, conspicuum procul dubio locum obtinet S. Paulinus Episcopus, cuius laus est in universa Ecclesia. Quis enim ignorat acta sanctissimi viri, cuius labia custodiebant scientiam, et sapientiam laudabant gentes, quique, ut S. Augustinus ait, ex opulentissimo divite, voluntate pauperrimus factus, sed copiosissime sanctus christiano populo apparuit? De eius vita iuvat summatim attingere. Pontius Meropius Anicius Paulinus anno reparatae salutis trecentesimo quinquagesimo tertio, a clarissima civium romanorum familia, Burdigalae in Aquitania natus, acri fuit ingenio ac moribus suavibus. Ausonio magistro, eloquentiae ac poeseos laude excelluit. Praenobilis ac ditissimus honorum cursum ingressus, florenti aetate, senatoria dignitate potitus est. Dein Italiam petiit consul, et Campaniam provinciam nactus, sedem Nolae statuit. Hic divino lumine tactus, ob coelestia signa, quae Felicis presbyteri martyris sepulcrum illustrabant, verae Christi fidei, quam iam animo cogitabat, impensius adhaerere coepit. Fasces igitur ac securim nulla caede maculatam deposuit, et reversus in Galliam, variis aerumnis ac magnis terra marique laboribus iactatus, oculo capitur, sed a B. Martino Turonensi Episcopo sanitati restitutus, lustralibus baptismatis aquis a B. Delphino Burdigalensi Antistite abluitur. Continuo, divitiis quibus

abundabat spretis, bona vendidit pretiumque pauperibus distribuit, et uxorem linquens Therasiam, opibus non minus quam virtutibus praestantissimam foeminam, mutata patria, et ruptis vinculis carnis, in Hispaniam secessit, venerandam sequutus, ac toto sibi pretiosiorem orbe, Christi pauperiem. Barcinone dum Sacris devote adstaret, solemni die dominicae Nativitatis, repentino admiratae plebis tumultu correptus, ac frustra reluctans, a Lampidio Episcopo presbyter ordinatur. Inde cum Therasia in sororem conversa redit in Italiam, et Nolae, quo S. Felicis religione ductus venerat, penes illius sepulcrum monasterium condidit, et ipse inter viros, sicuti Therasia inter mulieres, adscitis sociis, coenobiticam vitam aggreditur. Hic vir iam senatoria et consulari dignitate praeclarus, stultitiam crucis amplexus, toto fere orbe admirante, vili indutus tunica, vigilias inter ac ieiunia, in assidua coelestium rerum contemplatione dies noctesque defixus manebat. Sed percrescente sanctimoniae fama, plenis christiani populi suffragiis, ad Nolanum episcopatum evehitur, atque eodem in pastorali munere obeundo, miranda pietatis, sapientiae ac potissimum caritatis exempla reliquit. Nam veterem S. Felicis cryptam, ubi sacrum illius corpus quiescebat, instauravit, maioremque basilicam Nolanae quondam sedis cathedralem in eiusdem honorem dicavit, quam mirifice ornatam pretiosis Sanctorum reliquiis locupletavit, additis atrio, bibliotheca, porticibus, aquaeductu, xenodochio ac celeberrimo coemeterio. Haec inter, sapientiâ referta de religione ac fide pertractantia ediderat scripta, saepe etiam, numeris indulgens, concinnis carminibus Sanctorum acta, ac praesertim S. Felicis, concelebraverat, summam christiani poetae famam adeptus. Ille etiam primus erexisse campanariam turrim, et nolanum sive campanum aes ad congregandam in templo plebem adhibuisse dicitur. Quotquot sanctitate ac doctrina praestantissimi viri eo tempore erant, tot sibi amicitia atque admiratione devinxit. Sanctis Patribus Ecclesiae doctoribus ac luminaribus, Ambrosio in primis, Martino, Augustino, Hieronymo ac Sulpitio Severo familiarissime usus est; quamplurimi ad eum, ceu ad christianae perfectionis magistrum, undequaquam confluebant, sicut ipse Augustinus ad Licentium scripsit: « Vade in Campaniam, disce a Paulino ». Vastata a Gothis in romani imperii exitium ingruentibus Campaniâ, facultatem omnem, ne relictis quidem sibi rebus ad vitam necessariis, in alendos pauperes et captivos redimendos contulit. Postea vero Vandalis easdem regiones infestantibus, cum ab eo posceret vidua ut filium sibi redimeret ab hostibus captum, consumptis bonis omnibus in officio pietatis, se ipsum pro illo tradit in servitutem, atque in vincula coniectus in Africam rapitur. Mirandum sane et praeclarissimum christianae caritatis facinus! Tandem, non sine praesenti Dei ope, libertate donatus, et

Nolam reversus, dilectum ovile, pastor optimus revisit; ibique verbo et exemplo excitatis clero populoque ad pietatis in Deum mutuique inter se amoris studia, annum agens septuagesimum octavum aetatis suae, placidissimo exitu obdormivit in Domino. Corpus, niveo candore suffusum, magno omnium fletu elatum, iudaeis ipsis atque paganis lugentibus, prope S. Felicis sepulcrum conditum est. Postea Longobardorum tempore Beneventum translatum fuit, unde, Othone tertio imperatore, Romam delatum est, et in basilica S. Bartholomaei ad insulam Tiberinam compositum. Quoniam vero in Paulinum perbelle cadit nobilissimum illud divinae sapientiae praeconium: « Non recedet memoria eius, et nomen eius requiretur a generatione in generationem », ita evenit, ut Antistites et clerus populusque tum Nolanae dioecesis, cum universae Campaniae, non intermissum per saecula desiderium servaverint recuperandi mortales exuvias tanti Pastoris ac Patroni. Imo, non multis abhinc annis, et tu, venerabilis Frater, atque alii Archiepiscopi et Episcopi Campaniae solemnem Decessori Nostro Leoni PP. XIII, felicis memoriae, ad hunc, finem petitionem exhibuistis. Huic petitioni accesserunt suffragia Cardinalium Archiepiscoporum Neapolitani et Capuani; Archiepiscoporum Beneventani, Caietani, Surrentini, Amalphitani et Compsani; Episcoporum Suessani, S. Agathae Gothorum, Stabiani, Aversani, Acerrani, Puteolani, Cavensis-Sarnensis, Nucerini Paganorum, Isclani, Abellinensis, Laquedoniensis, Thelesini, Iserniensis-Venafrani, Caputaquensis, Aliphani, S. Angeli, Calvensis-Theanensis, Casertani, Caiacensis, Aquinatensis ac Pontiscurvi, necnon Abbatum nullius Dioecesis SS. Trinitatis Cavensis ac Montis Virginis. Conlegia quoque canonicorum, parochi et clerus, atque universorum omnium Nolanae dioecesis municipiorum rectores, adsessores et cives, datis syngraphis, unanimi consensu, petitionem ipsam confirmarunt; sed illos morte praereptus Decessor Noster diuturni voti compotes reddere nequivit. Nunc autem cum tu, pariter ipsorum venerabilium Fratrum nomine, Nos iterata prece adieris, eadem expromens vota, auspicatissimam nactus occasionem, et sacerdotalis Nostri iubilaei, et renovationis cathedralis tui templi, quod iam igne haustum, modo splendide restitutum, et mirandis artis operibus, te curante, decoratum atque auctum, divino cultui denuo aperietur; Nos ut utriusque eventus perennis exstet memoria, optatis hisce piis annuendum ultro libenterque existimavimus. Etenim spem prope certam fovemus, quin imo minime dubitamus, futurum ut auspicatus hic sacrarum exuviarum in Campaniam reditus, hac in pulcherrima regione, quae iure meritoque dicta fuit felix, incrementum excitet fidei atque exercitationis actuosae christianarum virtutum, quae dumtaxat valent tum ad veram ac duraturam in terris cum ad aeternam in coelo felicitatem acquirendam. Quae

cum ita sint, arcam plumbeam in qua iamdiu a vetustissimis temporibus sacrum divi Paulini corpus asservatur, a Praelato fidei promotore, coram duobus testibus rite recognitam, et quaquaversus integram repertam, a basilica tiberina S. Bartholomaei in vaticanas Nostras privatas aedes transferendam curavimus, hoc quidem consilio, scilicet ut venerandum illud depositum Nos ipsi manibus Nostris tibi committamus, Nolam adducendum, in urbem residentiae tuae episcopalis, atque in ipso cathedrali templo rite condendum, ad altare, quod ob magnificentiam et splendorem dignum apprime volumus, cui tam pretiosi thesauri custodia concredatur. Praeterea peculiari devotionis sensu ducti, quo tantum Sanctum prosequimur et recolimus, liturgici quoque cultus decorem extendere atque amplificare volentes, apostolica Nostra auctoritate, tenore praesentium, edicimus ut festum ipsius sancti Episcopi, quod huc usque ritus simplicis fuit, evehatur in Ecclesia universa ad festum ritus duplicis, celebrandum singulis in posterum annis die vigesima secunda mensis iunii. Quoad Nolanam vero dioecesim, in qua iure iam festum idem agitur duplici primae classis ritu, mandamus ut in posterum, die a te designando, prouti tibi in Domino expedire videbitur, solemnis etiam huius Sancti corporis translationis memoria, quotannis, similiter duplici maiori ritu recolatur. Insuper ut dispositionum omnium, quae praesentibus litteris continentur, etiam in sacra liturgia recordatio permaneat, praecipimus ut earundem expressa mentio fiat in tertia lectione secundi Nocturni Officii dicti Sancti. Quem ad finem, atque ut ea omnia quae superius ediximus plenum sortiantur effectum, tibi, venerabilis Frater, potestatem facimus exhibendi praesentes litteras Nostras iis personis et congregationibus illis, ad quas pertinet, voluntatem hanc Nostram exsecutioni mandare. Tandem ut solemnia translationis sacri corporis divi Paulini etiam cum spirituali christiani populi emolumento agantur, omnibus et singulis fidelibus ex utroque sexu, qui quotannis, die sacro memoriae reditus sanctarum ipsius exuviarum, vere poenitentes et confessi ac S. Communione refecti, cathedralem ecclesiam Nolanam a primis Vesperis ad occasum solis diei huiusmodi visitent, ibique pro christianorum principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effundant, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Iis vero qui, eodem die, contrito saltem corde, cathedralem dictam ecclesiam, ut superius diximus, preces fundentes visitent, de numero poenalium, in forma Ecclesiae solita, septem annos totidemque quadragenas expungimus. Postremo largimur fidelibus iisdem, si malint, liceat indulgentiâ eâdem plenaria ac partiali, vita functorum labes poenasque expiare. Non obstantibus Nostra

et Cancellariae Apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam speciali atque individua mentione ac derogatione dignis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die XVIII Septembris MCMVIII, Pontificatus Nostri anno sexto.

L. ✠ S. R. CARD. MERRY DEL VAL.

II

ECCLESIA METROPOLITANA LANCIANENSIS TITULO BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. — Conspicua templa Dei, quae non minus vetustate ac molis amplitudine quam artis operibus et eximia imprimis fidelium religione prae ceteris excellant, de more institutoque Romanorum Pontificum, praecipuis honoribus privilegiisque augere, libenti quidem animo, solemus. Cum vero compertum habeamus, metropolitanam aedem Lancianensem Deo sacram in honorem Deiparae Virginis, cui vulgo *de Ponte* nomen, iam inde a decimo quarto saeculo erectam, ac singulari artificio renidentem hoc potissimum praestare, quod pervetus B. M. V. figulinum simulacrum, usque ab anno MDCCCXXXIII ex Capituli vaticani decreto aurea corona redimitum, summa incolae veneratione ibidem colant, atque ad illud saepe pii peregrinantes conveniant, tantae Matris opem imploraturi; Nos haec omnia aequam duximus causam, cur, precibus venerabilis Fratris Angeli della Cioppa, Archiepiscopi Lancianensis, benigne exceptis, memoratum templum basilicae minoris titulo cohonestaremus; atque ad id etiam permoti sumus, quod in sacra huiusmodi aede, a Decessoribus Nostris indulgentiis compluribus locupletata, et copiosa diviteque supellectile instructa, permultae Sanctorum reliquiae peculiari cura asservatae exsistant, inter quas principem obtinet locum, sub ara maxima conditum, corpus S. Cordulae V. et M. ex inclyto S. Ursulae comitatu. Quae cum ita sint, quo, iuxta praedicti Antistitis vota, iubilaei Nostri sacerdotalis nuper peracti, Lancianensibus civibus perennis memoria maneat, eorumque pietas erga sanctam Dei Matrem et Virginem magis magisque in diem foveatur, praesentium tenore, metropolitanam ecclesiam Lancianensem B. M. V. *de Ponte* dicatam, basilicae minoris titulo perpetuum in modum apostolica auctoritate Nostra augemus, illique omnia et singula conferimus iura, privilegia, honores, praerogativas, indulta, quae minoribus huius almae Urbis Nostrae basilicis de iure competunt. Decernentes, praesentes litteras firmas, validas et efficaces exsi-

stere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque, ad quos spectat et spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque, speciali licet atque individua mentione et derogatione dignis, in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die V Februarii MCMIX, Pontificatus Nostri anno sexto.

L. ✠ S. R. CARD. MERRY DEL VAL.

EPISTOLA

AD STANISLAUM EPISCOPUM AURELIANENSEM, QUOAD SACRA SOLEMNIA IOANNAE DE ARC AUSPICATO PARANDA.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Valde iucundae tuae nuper litterae; non tam quia vestras gratiarum actiones Nobis, quam quia laetabiles sane nuntios afferebant. Gaudemus nimirum grata vobis esse, quae Nos in honorem Ioannae de Arc apostolica auctoritate gessimus, proximeque gesturi sumus. Nam ex hoc ipso praecipuam de vestra salute Nostram curam perspicere videmini. Sed illud Nos multo magis iuvat, quod addebas, ea verba, quae paulo ante in hac causa fecissemus, optatissimum animorum motum istic esse consecutum; et, quae parantur solemnia sacra magnanimae Virgini, ea, curantibus Episcopis, et apud Nos magno Gallorum concursu, et in omni Gallia summo civium studio, celebratum iri. Licet enim praeclaros inde exspectare fructus pietatis communis: qui quidem ut exsistant vel uberiores, recte censes fore opportunum, si per idem tempus universus Galliae populus in fidei vitaeque christianae cultu sacris concionibus confirmetur. Nempe huiusmodi consilium mirifice Nobis probatur, nec quicquam optatius est, quam ut adducatur ad effectum. Interea divinorum auspicem munerum, tibi, venerabilis Frater, et clero populoque tuo apostolicam benedictionem ex animo impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die VII Februarii MCMIX, Pontificatus Nostri anno sexto.

PIUS PP. X

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

DUBIUM

DE FACULTATE DISPENSANDI PRESBYTEROS AB IRREGULARITATE VEL A TITULO SACRAE ORDINATIONIS.

Proposito dubio, utrum facultas concedendi clericis, iam in sacro presbyteratus ordine constitutis, dispensationem ab irregularitate, vel a titulo sacrae ordinationis, spectet ad Congregationem de Sacramentis, an potius ad Congregationem Concilii; Sacra Congregatio Consistorialis, omnibus rite perpensis, respondendum censuit: Spectare ad S. Congregationem Concilii.

Datum Romae, ex aedibus Secretariae eiusdem sacrae Congregationis Consistorialis, die 27 Februarii 1909.

L. ✠ S. **Scipio Tecchi, *Adsessor*.**

S. CONGREGATIO RITUUM

I

COMPOSTELLANA

CIRCA USUM QUORUNDAM INSTRUMENTORUM IN MUSICA SACRA

Hodiernus Rmus Praeses Commissionis dioecesanae de musica sacra ab Emo et Rmo D. Cardinali Iosepho M. de Herrera y de la Iglesia, Archiepiscopo Compostellano, constitutae, a sacrorum Rituum Congregatione reverenter expostulavit:

I. An in musica sacra organica admitti possint instrumenta, *oboës*, *clarinettes*, *trombones* nuncupata?

II. An instrumenta, vulgo *timbales* seu *tympanos*, sint habenda uti fragorosa et strepitantia?

III. An eadem permitti possint in musica et orchestra religiosa?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisita specialis Commissionis de musica et cantu sacro sententiâ, ita respondendum censuit:

Ad I. Possunt tolerari instrumenta musica, *oboës* et *clarinettes;* dummodo moderate, et obtenta pro quovis opere ab Ordinario licentia, adhibeantur.

Ad II. Provisum est in art. 19 Instructionis pontificiae *de musica sacra*, 22 Novembris 1903; et omnino servetur art. 16 eiusdem Instructionis.

Ad III. Negative.

Atque ita rescripsit, die 13 Novembris 1908.

S. CARD. CRETONI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

II

CONCORDIEN.

DE ALTARIBUS FIXIS CUM MENSA EX PLURIBUS LAPIDIBUS COMPOSITA, VEL CUM MEDIO LAPIDE RELIQUIARUM, VEL CUM BASI EX MURO.

Rm̃us Dn̄us Franciscus Isola, Episcopus Concordien., in visitatione pastorali reperiit quaedam altaria consecrata uti fixa, quorum mensa ex pluribus lapidibus simul iunctis constat; aliqua vero similia cum mensa item ex pluribus partibus composita, sed in cuius medio exstat lapis quadratus in quo reconditae sunt sacrae reliquiae, vulgo *pietra sacra:* alia demum consecrata uti fixa, quorum mensa in medio nititur super basi ex muro vel ex coctis lateribus, quae in centro continet sacras reliquias. Quare idem Rm̃us Episcopus a sacra Rituum Congregatione reverenter expostulavit, an continuari possit usus celebrandi super dictis altaribus?

Et sacra Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito Commissionis liturgicae suffragio, re sedulo perpensa, ita rescribendum censuit:

I. Quoad altaria priora, pro gratia sanationis, dummodo sepulcrum sit integrum ex lapide.

II. Quoad altaria secundo loco descripta, orator acquiescat.

III. Quoad postrema, infra tempus iudicio ipsius Episcopi determinandum, eadem ad normam iuris reducantur, vel per parvum lapidem consecratum vel (si nullum in ecclesia consecrata sit altare fixum) per totius mensae cum stipitibus consecrationem.

Atque ita rescripsit, declaravit atque indulsit, die 13 Novembris 1908.

S. CARD. CRETONI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

III

COMPOSTELLANA

CADAVERA SACERDOTUM INDUI POSSUNT CASULA VIOLACEI VEL NIGRI COLORIS.

Emus et Rmus Dominus Cardinalis Iosephus M. de Herrera y de la Iglesia a sacrorum Rituum Congregatione sequentis dubii resolutionem reverenter expetivit, nimirum:

Quum in Rituali Romano, tit. VI *de exsequiis* sub num. 11, haec legantur: « Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, mani- « pulo, stola et casula seu planeta violacea sit indutus »; quumque ex consuetudine generali vigente in archidioecesi Compostellana, cadavera sacerdotum induantur planeta seu casula nigri coloris, quaeritur: an vi consuetudinis liceat cadavera sacerdotum induere casula vel planeta nigri coloris?

Et sacra Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, audito Commissionis liturgicae suffragio, re sedulo perpensa, proposito dubio ita respondendum censuit: Affirmative, attenta praesertim consuetudine et Rubrica Ritualis Romani, quae praescribens paramenta violacea in casu non excludit nigra.

Atque ita rescripsit, die 20 Novembris 1908.

S. CARD. CRETONI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

IV

MONIALIUM CONCEPTIONISTARUM

CIRCA IX LECTIONEM FESTI CURRENTIS, VERSICULOS AD VESPERAS ET LAUDES, AC ANTIPHONAM PRO II VESPERIS IN OFFICIO B. M. V. IMMACULATAE MONIALIBUS CONCEPTIONISTIS CONCESSO.

Quum per rescriptum sacrae Congregationis Episcoporum et Regularium, d. d. 13 Martii 1905, moniales Conceptionistae in Hispaniae Belgiique regnis degentes quotidie per annum legant Officium Immaculatae Conceptionis B. M. V. a sa. me. Pio PP. IX anno 1863 approbatum, exceptis quibusdam diebus, et in praedicto Officio Conceptionis agatur com-

memoratio festi currentis aliaque de iure facienda iuxta Rubricas; in redactione kalendarii sequentia dubia oborta fuere, quae ipse kalendarii redactor humiliter postulavit ut a S. Rituum Congregatione enodentur:

I. An ex memorato rescripto et sacris Rubricis fieri possit tantum commemoratio festi currentis absque nona lectione historica?

II. An versiculi Vesperarum et Laudum debeant assumi a festo Immaculatae, vel potius ab Officio votivo eiusdem Immaculatae Virginis a sa. me. Leone PP. XIII concesso d. 5 Iulii 1883, et etiam antiphona pro secundis Vesperis, quando occurrunt?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, audito Commissionis liturgicae voto, dubiis ut supra propositis respondendum censuit:

Ad I. Affirmative, seu posse.

Ad II. Negative ad primam partem; affirmative ad secundam, exceptis festo et Octava Immaculatae Conceptionis B. M. V.

Atque ita rescripsit, die 4 Decembris 1908.

S. Card. Cretoni, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

V

SANCTIMONIALIUM ORDINIS S. BENEDICTI

CONGREGATIONIS HELVETICAE

DE KALENDARIO CHORI MONIALIUM ADHIBENDO IN CELEBRATIONE MISSAE IN ECCLESIA PAROCHIALI.

Hodierna Abbatissa exempti monasterii *Habsthal*, sub iurisdictione Rmi D. Abbatis de Muri-Gries, congregationis Helveticae O. S. B., in dioecesi Friburgensi siti, sacrorum Rituum Congregationi ea quae sequuntur humiliter exposuit:

A Gubernio Helvetico patria expulsae moniales abbatiae *Hermetschwil*, anno 1892, cum licentia Illmi et Rmi D. Archiepiscopi Friburgensis, ad antiquum S. Stephani monasterium in supradicto pago Habsthal sese recepere. Quod quidem monasterium, anno 1295 fundatum et monialibus Ordinis S. Dominici traditum, ineunte saeculo XIX suppressum fuit, eiusque ecclesia uti parochialis pagi Habsthal renunciata. Adsunt nunc duo

sacerdotes Ordinis S. Benedicti, quorum unus munere confessarii monialium, alter parochi fungitur. Quum autem ecclesia sit parochialis, dubium exortum est de kalendario in celebratione Missae adhibendo, nempe an eadem ecclesia stare debeat kalendario proprio monialium, quae in choro ecclesiae Officium divinum secundum kalendarium monasticum O. S. B. peragunt, vel kalendario dioecesano?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito Commissionis liturgicae suffragio, omnibus perpensis, ita respondendum censuit: Standum kalendario chori, ob Officium publice recitatum.

Atque ita rescripsit, die 12 Februarii 1909.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

VI

BELEMEN. DE PARA

DE NON IMPERTIENDA BENEDICTIONE NUPTIALI EXTRA MISSAM

Rm̃us Dn̄us Santinus Maria de Silva Coutinho, Archiepiscopus Belemensis de Para, sacrorum Rituum Congregationi ea quae sequuntur reverenter exposuit:

Iam multis abhinc annis, in archidioecesi Belemensi de Para in Brasilia, consuetudo viget celebrandi matrimonia post meridiem vel sub nocte, quae magis invaluit post introductam legem civilis matrimonii, quo fit ut coniuges saepissime negligant et omittant, benedictionem nuptialem in Missa alio tempore recipere. Hinc quaeritur: an, attentis expositis, et pro dicta dioecesi, in matrimoniis celebrandis, benedictio nuptialis, prout in Missa pro sponso et sponsa, etiam extra Missam in posterum impertiri possit?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito Commissionis liturgicae suffragio, re sedulo perpensa, proposito postulato respondendum censuit: Negative.

Atque ita rescripsit, die 12 Februarii 1909.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

APPENDIX

DECRETA INEDITA S. CONGREGATIONIS RITUUM AB ANNO 1900

I

ORDINIS S. IOANNIS DE DEO

DE GESTANDO BIRETO A SACERDOTIBUS ORDINIS S. IOANNIS DE DEO IN SACRIS FUNCTIONIBUS.

Rm̃us P. Cassianus Maria Gasser, Prior generalis et sacerdos Ordinis sancti Ioannis de Deo, sacrorum Rituum Congregationi humiliter exposuit, quod sacerdotes sui Ordinis in accessu ad altare et recessu, nec non in aliis exercitiis ecclesiasticis, ad instar sacerdotum saecularium, alii deferre solent biretum, alii vero caputium amictu coopertum capiti imponunt; atque utraque pars recte agere censet. Attamen ad omne dubium e medio tollendum, et ad obtinendam ac servandam etiam quoad hoc punctum uniformitatem in Ordine; idem Rm̃us orator sequentis dubii solutionem ab ipsa sacra Congregatione efflagitavit, nimirum:

An sacerdotes Ordinis sancti Ioannis de Deo sive sint parochi sive non, sive in propriis sive in alienis ecclesiis, in accessu ad altare et recessu, nec non in aliis exercitiis ecclesiasticis ubi a sacerdotibus saecularibus deferendum est biretum, et ipsi illud deferre possint aut debeant, vel potius caputium amictu coopertum capiti imponere teneantur?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, reque accurate perpensa, rescribendum censuit:

***Ad dubium*, quoad primam partem *posse*, et ad uniformitatem servandam *debere;* quoad alteram partem provisum in praecedenti.**

Atque ita rescripsit, die 15 Septembris 1900.

D. Card. Ferrata, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

II

ANGELOPOLITANA

DE CANTU AD ELEVATIONEM IN MISSIS CONVENTUALIBUS, DE CANONICIS PLUVIALISTIS IN VESPERIS, DE SEDE EPISCOPALI QUOAD LOCUM ET GRADUS, ET DE ALTARI SS. SACRAMENTI.

Rm̃us Decanus cathedralis ecclesiae Angelopolitanae in Republica Mexicana, nunc et Vicarius capitularis, sede vacante, a S. Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime expostulavit, nimirum:

I. Invaluit mos in cathedrali ecclesia Angelopolitana ut quibusdam diebus, in Missa conventuali, ad elevationem SSm̃i Sacramenti sub utraque specie, chorus puerorum canat stropham *O salutaris Hostia* etc. Quaeritur: haec consuetudo a pluribus annis invecta potestne continuari?

II. An Caeremoniale Episcoporum observandum sit in Vesperis solemnibus, etiam quum pluvialistae sint ex canonicis vel dignitatibus, ideoque teneantur iidem cum Celebrante incedere ad incensationem altaris et diaconorum officium adimplere?

III. Sedes episcopalis collocata prope altare maius deinceps remota fuit, et posita in loco ubi tegit suggestum in quo diaconus canit evangelium. Praeterea eadem sedes supra tres gradus elevata aequat altitudinem altaris; quaeritur: quid agendum in casu?

IV. In quibusdam ecclesiis dioeceseos Angelopolitanae SSm̃um Eucharistiae Sacramentum asservatur in altari maiori, dum in aliis solet custodiri in aliquo ex altaribus et sacellis minoribus; quaeritur: an utrumque admitti possit?

Et sacra eadem Congregatio, referente subscripto Secretario, exquisito voto Commissionis liturgicae, omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit:

Ad I. Servetur decretum generale n. 3827, diei 22 Maii 1894, ad III.

Ad II. Affirmative quoad utramque partem, iuxta decretum n. 3839 *Angelopolitana*, diei 17 Augusti 1894, ad II et III.

Ad III. Quoad utramque partem standum Caeremoniali Episcoporum, lib. I, cap. XIII, n. 1, 2 et 3.

Ad IV. Affirmative, dummodo altare ubi continuo asservatur SSm̃um Sacramentum non sit altare chori.

Atque ita rescripsit, die 26 Aprilis 1901.

D. Card. Ferrata, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

III

MEXICANA

DE KALENDARIO ADHIBENDO A SACERDOTIBUS CELEBRANTIBUS IN ORATORIIS MONIALIUM, ET DE FESTO APPARITIONIS S. IACOBI IMPEDITO.

Rm̃us Dn̄us Prosper Ioseph Maria Alarcon, Archiepiscopus Mexicanus, sequentium dubiorum a S. Rituum Congregatione solutionem humillime expostulavit, nimirum:

I. Ex decreto sacrorum Rituum Congregationis n. 3862 *Urbis et Orbis*, diei 9 Decembris an. 1895, sacerdotes confluentes ad ecclesiam vel ad oratorium publicum debent Missas celebrare conformes Officio eiusdem ecclesiae vel oratorii. Quum autem ex peculiaribus Mexicanae regionis circumstantiis sanctimoniales loco ecclesiarum vel oratoriorum publicorum habeant in suarum domorum interioribus oratoria in quibus Sacra celebrantur; hinc exortum dubium, num monialium cappellani et alii sacerdotes in praedictis oratoriis Missam celebrare teneantur iuxta tenorem decreti supracitati?

II. Quum festum Apparitionis S. Iacobi Apostoli sub duplici minore ritu in Mexicana archidioecesi recolatur die 29 Maii, quaeritur: quid agendum quum haec dies fuerit impedita: seu, an debeat reduci ad modum simplicis aut prorsus dimitti?

Et sacra eadem Congregatio, referente subscripto Secretario, exquisito voto Commissionis liturgicae, reque accurate perpensa, respondendum censuit:

Ad I. Si sanctimoniales in casu kalendario proprio rite utantur, huic conformare se debent sacerdotes in illarum oratoriis celebrantes; si secus, sequi debent kalendarium dioecesis, et detur decretum n. 3910 *Ruthenen.*, diei 22 Maii 1896.

Ad II. Iuxta Rubricas, Officium de quo agitur non posse transferri, et in casu iam provisum ab eisdem Rubricis.

Atque ita rescripsit, die 16 Mai 1901.

D. Card. Ferrata, *Praefectus*.

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius*.

IV

PAMPILONEN.

DE CONSECRATIONE CUIUSDAM ALTARIS, DEQUE CONSECRATIONE ECCLESIAE CUM CONSECRATIONE ALTARIS MINORIS.

Hodiernus magister caeremoniarum cathedralis ecclesiae Pampilonensis, de sui Rm̃i Domini Episcopi mandato, sacrorum Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humiliter subiecit, nimirum:

In oppido vulgo *Pavier*, dioecesis Pampilonensis in Hispania, constructa est ecclesia in honorem S. Francisci Xaverii, cuius altare principale, minus quam ad medietatem, plenum est, et reliqua pars tabulae columnellis marmoreis nititur, quarum bases et partes superiores, seu capitella, sunt aeneae, licet aes non tangat immediate mensam altaris, prouti videtur in schemate eiusdem altaris quod exhibetur. Quum vero ecclesia praedicta propediem consecranda sit, quaeritur:

I. An praedictum altare consecrari possit? Et quatenus negative ad I:

II. An sufficiat ad consecrationem ecclesiae peragendam aliud altare minus in quadam cappella eiusdem ecclesiae erectum consecrare, omissa consecratione altaris principalis?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, atque attentis expositis ac praesertim schemate altaris maioris exhibito, ex quo apparet, mensam stipiti lapideo immediate adhaerere, respondendum censuit:

Ad I. Affirmative, si partes superiores aeneae columnellarum immediate mensam non tangant, et ad ornatum dumtaxat altaris exstent, ita ut unctiones a Pontificali Romano praescriptae fiant immediate super mensa et stipite lapideo eam sustentante, tunc enim consecratio valida erit, iuxta decretum n. 3364 *Cuneen.*, 7 Augusti 1875, ad II; Negative, si mensa non sit immediate coniuncta cum stipite lapideo, ad normam Pontificalis Romani et decreti suprarelati.

Ad II. Provisum in primo, quatenus altare maius consecrari possit; secus affirmative.

Atque ita rescripsit, die 24 Maii 1901.

D. CARD. FERRATA, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

V

MONTIS ALBANI

CIRCA SERVORUM DEI NON CANONIZATORUM REPRAESENTATIONEM IN VITRIS FENESTRARUM ECCLESIAE.

Hodiernus parochus loci vulgo *Sancti Romani*, intra fines dioeceseos Montis Albani, sacrorum Rituum Congregationi humiliter exposuit, quod a piis fidelibus pecunia collata est ad hoc, ut infra ecclesiam parochialem in vitris fenestrarum coloratis apponantur imagines tum beati Gerardi Majella, congregationis SS. Redemptoris, tum venerabilis servae Dei Ioannae de Arc, Puellae Aurelianensis. Hinc expetivit: utrum hoc licite fieri possit, et sub quibus conditionibus?

Et sacra eadem Congregatio, referente subscripto Secretario, audito etiam voto Commissionis liturgicae, rescribendum censuit: servetur decretum n. 3835, diei 27 Augusti 1894.

Atque ita rescripsit, die 27 Iunii 1901.

D. CARD. FERRATA, *Praefectus*.

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius*.

VI

LINCIEN.

INDULGETUR UT QUIBUSDAM ALTARIBUS ABSQUE STIPITIBUS MARMOREIS CONSECRATIS ADDANTUR STIPITES, SUPER QUIBUS PRIVATIM UNCTIONES ITERENTUR.

Rm̃us Dominus Franciscus Maria Doppelbauer, Episcopus Linciensis, sacrorum Rituum Congregationi ea quae sequuntur humiliter exposuit, nimirum:

Parochus quidam regularis, Linciensis dioecesis, nuper declaravit, se in duabus ecclesiis, quarum rector ipse antea fuerat, nova altaria fixa erexisse, ita tamen ut tabula lapidea stipiti solummodo ex lateribus coctilibus erecto imponeretur, non suppositis, uti praescriptum est, columnis lapideis. Abbas monasterii, cui dictae ecclesiae incorporatae sunt, facul-

tate consecrandi altaria instructus, eadem ritu solemni consecravit. Quaeritur: an huiusmodi consecratio fuerit valida? Et quatenus negative, quid in casu agendum?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, reque accurate perpensa, respondendum censuit: Serventur decreta n. 3364 *Cuneen.*, 7 Augusti 1875, ad II, et n. 3829 *Gnesnen.*, 8 Iunii 1894, ad I; et sacra Congregatio indulget Rmo Domino Episcopo Linciensi, de speciali gratia, ut altaribus suprascriptis iam consecratis addantur stipites lapidei, atque unctiones praescriptae in angulis privatim iterentur, ut mensae cum iisdem stipitibus coniungantur; facta etiam potestate eidem Episcopo delegandi ad hoc aliquem sacerdotem, si fieri potest, in aliqua dignitate constitutum.

Atque ita rescripsit, die 5 Iulii 1901.

D. CARD. FERRATA, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

VII

MELITEN.

DE CANONICIS PROTONOTARIIS APOSTOLICIS « AD INSTAR » RENUNCIATIS, QUOAD INSIGNIA ET PRIVILEGIA SINGULARITER ADHIBENDA.

Proposito dubio, an dignitates et canonici cathedralis ecclesiae Melitensis, qui a sanctissimo Domino nostro Leone Papa XIII renunciati fuerunt Protonotarii Apostolici *ad instar*, possint induere insignia praelatitia aliaque privilegia adhibere extra functiones capitulares, ita ut ipsi *singulariter*, et non *collegialiter* tantum, eadem insignia ac privilegia sibi vindicare valeant?

Sacra Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, audito voto Commissionis liturgicae, respondendum esse censuit:

Serventur decretum n. 3988 *Meliten.*, diei 18 Martii 1898, et Constitutio n. 3262, ad XXIII, diei IV kalendas septembris 1872.

Atque ita rescripsit, die 15 Novembris 1901.

D. CARD. FERRATA, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

VIII

DUBIUM

DE NON RESTITUENDIS FESTIS PATRONORUM SECUNDARIORUM E KALENDARIO REGULARIUM EXPUNCTIS.

A sacrorum Rituum Congregatione sequentis dubii resolutio expostulata fuit, nimirum:

An Regulares, qui festa quaedam Patronorum secundariorum loci, quadraginta abhinc annis, in proprio kalendario absque indulto apostolico inseruerint, et detecto antiquo errore duobus abhinc annis, eadem festa e kalendario expunxerint, possint vel debeant ipsa festa in proprio kalendario seu directorio restituere?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisito voto Commissionis liturgicae, reque mature perpensa, ad propositum dubium respondendum censuit: Negative ad utramque partem.

Atque ita rescripsit, die 10 Ianuarii 1902.

D. CARD. FERRATA, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

IX

MINORICEN.

DE VICARII GENERALIS PRAECEDENTIA SUPER DIGNITATES ET CANONICOS SACRIS VESTIBUS NON INDUTOS.

Hodiernus Rm̃us Episcopus Minoricensis in Hispania a S. R. Congregatione sequentium dubiorum solutionem reverenter expostulavit, nimirum:

I. An Vicarius generalis procedere debeat ante omnes dignitates et canonicos, dummodo non sint parati sacris paramentis?

II. An Vicario generali habitu vicariali induto danda sit praecedentia semper et ubique supra omnes dignitates et canonicos sacris vestibus non indutos?

Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, audito etiam voto Commissionis liturgicae, respondendum censuit:

Ad I et II. Affirmative, iuxta decreta.

Atque ita rescripsit, die 10 Iunii 1904.

S. CARD. CRETONI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

X

BENEDICTIO VEHICULI

AEGROTIS IN LOCUM CURATIONIS TRADUCENDIS

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit coelum et terram.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus

Domine Iesu Christe, Fili Dei vivi, qui, dum peregrinabaris in terris, pertransibas benefaciendo et sanando omnem languorem et omnem infirmitatem in populis, quique hominem paralyticum, iacentem in lecto, ad salutem mentis et corporis restituisti; respice, quaesumus, ad fidem et ad sensus commiserationis servorum tuorum, qui, animati spiritu verae caritatis, qua tu eis exemplo praeivisti, et quam in praeceptum traduxisti, vehiculum hoc ad instar lectuli artificiose exstrui voluerunt, eo fine, ut ad locum curationis vel aptissime deferri possint quicumque aut vulneribus sint affecti aut quavis infirmitate detineantur. Aegrotis igitur, qui hoc componuntur vehiculo, quod nunc in tui nominis virtute benedicimus, esto, mitissime Iesu, in itinere solatium, in periculis tutamen, in doloribus refrigerium. Praesta, ut iidem, tuis Angelis comitantibus, ad curationis sedem tranquillo cursu perveniant, ibique pristinam sanitatem recuperent, eâque, te miserante, per intercessionem sanctissimae tuae Matris Mariae, perceptâ, abeuntes in domos suas, honorificent et magnificent te Deum verum: Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum.
℟. Amen.

LUCEN.

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa decimus, supplicia vota Emi ac Rmi Dni Cardinalis Benedicti Lorenzelli, Archiepiscopi Lucen., ab infrascripto Cardinali sacrorum Rituum Congregationi Praefecto relata peramanter excipiens, suprascriptam formulam benedictionis vehiculi aegrotis in locum curationis traducendis, ab eodem sacro Consilio revisam, benigne approbare dignatus est; itemque potestatem fecit ipsi Emo et Rmo Antistiti permittendi sacerdotibus, intra fines ipsiusmet archidioeceseos, usum eiusmodi formulae pro enuntiata benedictione. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 8 Iulii 1908.

S. Card. Cretoni, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

XI

VARIANDA ET ADDENDA
IN MARTYROLOGIO ROMANO

Tertio Idus Februarii (11 Febb.).

Lapurdi, in Gallia, Apparitio beatae Mariae Virginis Immaculatae. In Africa, natalis sanctorum.....

Pridie Idus Februarii (12 Febb.).

In Hetruria, apud Montem Senarium, sanctorum septem Fundatorum Ordinis Servorum beatae Mariae Virginis, qui post asperrimum vitae genus, meritis et prodigiis clari, pretiosam in Domino mortem obierunt. Quos autem in vita unus verae fraternitatis spiritus sociavit, et indivisa post obitum populi veneratio prosecuta est, Leo decimustertius una pariter sanctorum fastis accensuit.

Barcinone in Hispania.....

Quinto Idus Octobris (11 Oct.).

Post elogium: Ucetiae, in Gallia Narbonensi, S. Firmini, Ep. et Conf., *ponatur:*

Calotii, in dioecesi Astensi, olim Papiensi, sancti Alexandri Sauli, Episcopi Confessoris, e congregatione Clericorum Regularium sancti Pauli, quem genere, virtutibus, doctrina et miraculis clarum Pius decimus sanctorum fastis adscripsit.

In Scotia, sancti Canici.....

Decimoseptimo Kalendas Novembris (16 Oct.).

Ad calcem, post verba:... ratum habuit et confirmavit:

Muri, in Lucania, sancti Gerardi Majella Confessoris, laici professi congregationis sanctissimi Redemptoris, quem miraculis clarum Pius decimus Pontifex Maximus sanctorum albo accensuit.

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa X, referente infrascripto sacrorum Rituum Congregationis Secretario, suprascripta elogia ita adprobata Martyrologio Romano suis locis respective inseri iussit, die 9 Septembris 1908.

S. CARD. CRETONI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE CONCISTORIALE

NOMINE

26 Febbraio 1909. — Mons. Alessandro Piquemal, con Bolla pontificia, è stato nominato Vescovo titolare di Tagora ed Ausiliare di Algeri;

— Mons. Matteo de Oliveira Xavier, Vescovo di Coccino, con decreto concistoriale da spedirsi per Bolla, è stato promosso alla sede metropolitana di Goa, cui è unito il Patriarcato *ad honorem* delle Indie Orientali;

— Il Rev. D. Giuseppe Benedetto Martins Ribeiro, con decreto concistoriale da spedirsi per Bolla, è stato promosso alla sede cattedrale di Coccino.

28 Febbraio. — Il Rev. D. Everardo Illigens, con decreto concistoriale da spedirsi per Bolla, è stato nominato Vescovo titolare di Germaniciana ed Ausiliare di Münster.

S. CONGREGAZIONE DI PROPAGANDA FIDE

NOMINE

Il S. Padre, con Breve apostolico, si è degnato di nominare;

13 Febbraio 1909. — Il Rmo P. Giacinto Jalabert, della congregazione dello Spirito Santo, Vicario Apostolico della Senegambia e Prefetto Apostolico del Senegal, con il titolo vescovile di Telepte;

— Il Rmo P. Pio Doloring, dell'Ordine dei Predicatori, Arcivescovo di Porto di Spagna nelle Antille;

— Il Rmo P. Francesco Federico Linneborn, della congregazione della S. Croce, Vescovo di Dacca.

15 Febbraio. — Mons. Pietro Giuseppe Hurth, rinunziatario della sede vescovile di Dacca, Vescovo titolare di Milopotamo.

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

CONGREGAZIONE PREPARATORIA

2 Marzo 1909. — Nel palazzo apostolico vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Sig. Cardinali, dei Rmi Prelati officiali, Consultori e Teologi, si è tenuta la Congregazione preparatoria per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù della Ven. Maddalena, marchesa di Canossa, fondatrice dell'Istituto delle Figlie della carità di Verona.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

19 Febbraio 1909. — La Santità di nostro Signore Pio PP. X, in vista della prossima canonizzazione dei beati Giuseppe Oriol e Clemente Hofbauer, con biglietti della Segreteria di Stato, si è degnata di costituire una Congregazione particolare *ad praecavendas et dirimendas controversias*, composta dei seguenti Emi Signori Cardinali e Rmi Prelati:

Sig. Card. Sebastiano Martinelli, Prefetto della S. Congregazione dei Riti;
Sig. Card. Vincenzo Vannutelli, Vescovo di Palestrina;
Sig. Card. Francesco Satolli, Vescovo di Frascati;
Sig. Card. Mariano Rampolla del Tindaro;
Sig. Card. Girolamo Maria Gotti;
Sig. Card. Domenico Ferrata;
Sig. Card. Beniamino Cavicchioni.
Mons. Diomede Panici, Segretario della S. Congregazione dei Riti;
Mons. Pietro Piacenza;
Mons. Alessandro Verde;
Mons. Francesco Riggi;
Mons. Angelo Mariani.

— La stessa Santità Sua, attesa la suddetta canonizzazione, con altri biglietti della Segreteria di Stato si è parimenti degnata di nominare l'Emo Sig. Card. Sebastiano Martinelli, Procuratore della medesima canonizzazione, e Mons. Giuseppe De Bisogno, Presidente dei Postulatori delle cause di beatificazione.

Il S. Padre, con Breve apostolico, si è degnato di nominare:

Vescovi Assistenti al Soglio pontificio:

22 Gennaio 1909. — Mons. Carlo Csáky, Vescovo di Vacia.
31 Gennaio. — Mons. Paolo Emilio Giuseppe Henry, Vescovo di Grenoble.

Protonotari Apostolici ad instar:

28 Febbraio 1909. — Il Rev. D. Antonio Niermann, della diocesi di Davenport.
— Il Rev. D. Pietro Ryan, della medesima diocesi.

Prelati domestici:

1 Febbraio 1900. — Mons. Giuseppe Butt, dell'archidiocesi di Westminster.
10 Febbraio. — Il Rev. D. Abele Bazan, della diocesi di Cordova.
11 Febbraio. — Il Rev. D. Francesco Hartleib, della diocesi di Baker-City.
12 Febbraio. — Il Rev. D. Giovanni Rospisil, dell'archidiocesi di Olmütz;
— Il Rev. D. Vincenzo Cesar, della medesima archidiocesi.
19 Febbraio. — Mons.Francesco Gossmann, della diocesi di Vacia;
— Il Rev. D. Stefano Bucsek, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Il Santo Padre, con biglietto della Segreteria di Stato, si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno (classe civile) al Sig. Guglielmo Franchi, ed al Sig. Mariano P. del Pobil y Martynez de Medinilla.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro al Sig. Ing. Salvatore Parisi, al Sig. Pietro Fiaschetti, al Sig. Giuseppe Perez y Soria, ed al Sig. Francesco Magules y Palacio.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Mzgno al Sig. Carlo Fedeli, professore all'Università di Pisa, ed al Sig. Saverio Gil y Becerril.

Le Insegne dell'Ordine della *Milizia aurata* al Sig. Claudio Lopez, marchese di Comillas.

La Croce *pro Ecclesia et Pontefice:*

Al Rev. D. Manuel Pinilla y Sanchez;
Al Sig. Francisco Fernandes y Garcia;
» Antonio M. Vives y Orts;
» Francisco Moret y Garcia;
» José Lopez y Navas;
» Francisco Bosch y Lozano;
» Emilio Melendez y Castaneda;
» Joaquin Mugnoz y Beato;
» Antonio Ferrer y Cajigal.

La Medaglia *Benemerenti:*

Al Sig. David Hernandez y Sanchez;
» Carlos Criwell y Navarro;
» Bernardo Lizaur y de la Calle;
» Jean Sollevilla y Santa Olalla;
» Rafael Marenco y Crusoe;
» Luis Matias y Garcia.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

La Santità di nostro Signore, con biglietto di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, si è degnata di nominare:

Camerieri segreti soprannumerari:

Il Rev. D. Antonio Bartoloni, della diocesi di Cariati;
» » Venceslao Sitte, della diocesi di Leitmeritz;
» » Spiridione Pensa, della diocesi di Malta.

Cameriere d'onore in abito paonazzo:

Il Rev. D. Alfredo Miotti, della diocesi di Como.

Cameriere d'onore extra Urbem:

Il Rev. D. Giuseppe Biagio Maria de Souza, dell'archidiocesi di Bombay.

Cappellano d'onore extra Urbem:

Il Rev. D. Alessandro Fava, della diocesi di Borgo S. Donnino.

Camerieri d'onore di spada e cappa soprannumerari:

Il Sig. Luigi Gargia Pimentel, della diocesi di Cuernavaca;
» Emanuele Amor, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

3 Febbraio 1909. — S. E. Rma il Sig. Card. Serafino Cretoni, Prefetto della S. Congregazione dei Riti.

26 Febbraio. — S. E. Rma il Sig. Card. Ciriaco Maria Sancha y Hervás, Arcivescovo di Toledo, e Patriarca delle Indie Occidentali.

---

5 Gennaio 1909. — Mons. Bernardo Mac Quaid, Vescovo di Rochester.

15 Gennaio. — Mons. Vincenzo Ricotta, Vescovo di S. Marco e Bisignano.

25 Gennaio — Mons. Giacomo Zubiria y Manzanera, Arcivescovo di Durango.

6 Febbraio 1909. — Mons. Giacomo Arcangeli, Vescovo di Asti;
— Mons. Michele Arcangelo Pirone, Vescovo di Nusco.

13 Febbraio. — Mons. David Camilli, Vescovo di Fiesole.

27 Febbraio. — Mons. Vittore Giovanni Giuseppe Maria van den Branden de Reeth, Arcivescovo titolare di Tiro.

2 Marzo 1909. — Mons. Giuseppe Gelli, Vescovo di Volterra.

3 Marzo. — Mons. Fiorenzo Edoardo Fontecilla, Vescovo di La Serena.

5 Marzo. — Mons. Riccardo Owens, Vescovo di Clogher.

---

8 Gennaio 1909. — Mons. Lodovico Grabinski, Segretario della S. Congregazione Cerimoniale.

31 Gennaio. — Mons. Achille Martini, Uditore della S. Rota Romana.

23 Febbraio 1909. — Mons. Giovanni Battista Costa, Protonotario Apostolico partecipante.